

deantur quam generalia & latius patentia; probabile est, per verbum **עמו** potius ad ea quam ad haec respici, posterioribus tamen non prorsus exclusis.

§. VIII.

Cum ergo ex contextu ostensum sit Mosen v, 15. non de pluribus loqui; vi *sphi* 2. concludendum est, vocem **נביא** l. c. nequaquam collectivè sumendam esse, & eam ita sumi non posse. Hinc omnino vestigiis allegationum ex Act. III. & VII. insistendum, & vox ea in singulari *προφητης* reddenda est. Et ideo, respectu quidem momentorum §§. 4. 5. 7. allatorum, non superest hoc dubium: Annon forte locus noster Mosaicus de pluribus subiectis agat, quamvis tantum de vnico citetur ab Apostolis. Vox autem **נביא** cum primis talem notat, qui ex inspiratione & iussu Dei futura annuntiat.

§. IX.

Pergo nunc ad aliud argumentum, quod viri docti, qui nobiscum faciunt, ex voce **כמוני**, quae in vaticinio nostro occurrit, depromunt. Voces enim **מקרבר מאחר** praetereo, cum illae nil inferant, nisi quod Christus ex patribus oriturus & humana natura instruendus fuerit, quae quidem in se satis bona & ab aliis diu illustrata sunt. Occasione vero ipsius **כמוני** vrgent, nullum Prophetam Mosis extitisse vnquam similiorem, praeter Christum. Ad hoc probandum prouocant ad Ep. ad Ebr., ostenduntque alia comparationis tertia respectu Mosis & Messiae. Tandem producunt locum Deut. XXXIV, 10., vbi: Nullus postea propheta in Israële surrexit sicut Moses. Denique ex his omnibus inferunt, subiectum textus nostri necessario esse Christum. Haec omnia valde pia & memoratu dignissima sunt. Infert autem **כמו** qualemcunque similitudinem & conuenientiam rerum inter se collatarum. Exactam aequalitatem non notat nec per textum notare potest, quod facile colligitur. Respicitur ea ipsa voce Christus, & quidem potissimum ratione prophetici officii, quo quidem ille modo prorsus eminenti gauisus esse legitur. Et negari non potest, Mosen respectu eius tertii & caeteris paribus Christo adeo similem fuisse, vt similiorem vix queas inuenire. Magnificus namque propheta fuit, & Deus illum donis maxime peculiaribus illustrem praestitit. Christus, quamquam longe maior fuerit Mose, nihilominus tamen iure cum isto confecti meretur. Habuit enim omnia illa Mosis dona, quamvis vt modo dixi, eminenter. De officio au-